

- 153) Santanach, «“No cal ser pescador de perles”. El *Llibre d'Amic e Amat*, de Ramon Llull a Jacint Verdaguer»

Jacint Verdaguer va esmentar en diversos moments la poesia d'Ausiàs March, que per als seus contemporanis era el màxim referent de la lírica catalana. Malgrat això, la poesia d'aquest té una presència discreta en l'obra de Verdaguer, les repeses són poques i controvertides. Sí que hi trobem afinitats constants, en canvi, amb Ramon Llull. En aquest article, Joan Santanach detecta lectures i lemes lul·lians en diverses obres verdaguerianes, des d'*Idil·lis i cants místics* fins a *Flors del Calvari*, o *Aires del Montseny*, que contenen poesies dedicades al beat. Ara, de tots els títols, el més lul·lià és *Perles del Llibre d'Amic e Amat*, una àmplia selecció de versions i glosses poètiques dels versicles de l'opuscle lul·lià, que havia gaudit d'una difusió molt important des del temps de Llull. Verdaguer va llegir primerament el text de l'edició de Joan Bonllavi, de 1521; més endavant, l'edició en fascicles de Jeroni Rosselló. N'elaborà una còpia manuscrita que al llarg dels anys va anar revisant i completant. Coincidí, aquest interès de Verdaguer, amb la publicació d'obres lul·lianes a partir dels anys setanta amb motiu de l'homenatge del sisè centenari. Més enllà de lemes i citacions, ja a *Idil·lis i cants místics* Verdaguer inclogué una primera reescriptura en vers del *Llibre d'Amic e Amat*, el poema «Talis vita finis ita». La redacció de les *Perles*, una reescriptura versificada dels versicles místics lul·lians, es va plantejar enmig de les tensions amb el bisbe Morgades i el marquès de Comillas. La seva veu i la de Llull s'hi fan indistingibles, en una singularíssima conjunció,

i amb una voluntat d'actualització des del concepte de fer poesia propi d'aquell moment, d'essencialització i depuració formal, adaptat a les expectatives del públic i que converteix el text en un poemari propi.

Arnau Vives